

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

En fi, la veritat –senyor president, moltes gràcies– que pensava... (*Remors*) La veritat és que pensava que el senyor Pla (*el senyor president colpeja amb la maceta*) hui vindria a parlar de política, però desgraciadament és el que tenim, és el que tenim.

Mire, en octubre ja vaig estar jo, per exemple, a Girona, i vaig parlar d'este arc mediterrani, en octubre, del que vosté no parla, perquè no té ni idea. Ha parlat alguna cosa de l'arc mediterrani hui ací? Ha parlat d'euroregió? Ha parlat del PIB? De la demografia? De les possibilitats d'inversions? De les autovies? Dels ports? Dels aeroports? De la prosperitat de la Comunitat Valenciana? No, perquè no té discurs, senyor Pla, cap. (*Remors*) No té discurs ni polític, ni de par-tít, ni de projecte.

Mire, l'única vegada que vosté s'ha reunit amb persones que representen a part de les comunitats autònomes d'eixe arc mediterrani va ser al delta de l'Ebre i agenollat va dir que ni una gota d'aigua a la Comunitat Valenciana. (*Aplaudiments*) Ahí.

Per tant, cada vegada que vosté es reu-nix amb algú..., perquè clar, vosté ara està, en fi, com molt fresc, està molt disposat a fer coses importants per la Comunitat Valenciana. Cada vegada que vosté va a Madrid (*remors*) a reunir-se amb un ministre o cada vegada que vosté es reu-nix...

El senyor president:

Señores diputados.

El senyor president del Consell:

...amb un president de comunitat autònoma...

El senyor president:

Por favor, señor presidente.

Señores diputados, yo no sé si a ustedes les gusta que esto se diga que es una jaula de grillos. Yo creo que nos tiene que molestar a todos. Por favor.

El senyor president del Consell:

...cada vegada que vosté es reu-nix amb algú...

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

El senyor president del Consell:

...la Comunitat Valenciana perd una miqueta, perd una miqueta d'il·lusió, perquè vosté és un generador de desil·lusió i de pesimisme absolut. (*Veus, aplaudiments*)

Però com que la Comunitat Valenciana està parada? Però què és això? Hem creixcut en economia, en llocs de treball, en inversions, en propostes de futur, en més empreses. Som una comunitat, a més, que en estos moments té una balança fiscal que afavorix la Comunitat

Valenciana. Som una comunitat que té tots els projectes d'inversió en futur perfectament ajustat i a disposició de la nostra confiança i el nostre projecte de comunitat.

Eixa és la realitat. Vosté viu jo crec que en un ambient en què no se li donen els instruments possiblement polí-tics per a fer una bona oposició. I això és una llàstima. El *jaleo* y el *folló* al voltant del seu discurs no val per a res. Hui ha perdut vosté una ocasió única per a parlar d'un projecte de regió espanyola de l'arc mediterrani liderat per la Comunitat Valenciana que està projectant-se en el futur. Hui vosté ha perdut una gran ocasió.

I ha perdut també una altra ocasió hui, perquè hem parlat de l'aigua. Vosté ha perdut hui una ocasió per a dir que abans valencià que socialista, i per a dir ací que la Comunitat Valenciana, per a continuar liderant la prosperitat en Espanya, necessita d'eixe transvasament de l'ai-gua de l'Ebre, que alguns entre altres companys seus foto-grafiats amb vosté en el delta de l'Ebre van dir que no. Vosté ha perdut hui una gran ocasió per a parlar de políti-ca en paraules majors. (*Veus*) Però em dóna la sensació, senyor Pla...

El senyor president:

Señor presidente.

El senyor president del Consell:

...vosté de política en paraules majors (*veus*) crec que no sap parlar.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Yo les ruego a ustedes señores diputados, que son muy aficionados a controlar el reloj, que lo hagan en el suyo propio y en el ajeno también, pero en el propio tam-bién, porque controlamos todos los tiempos, los que utili-zan unos y los que utilizan otros, y cuando ustedes inte-rumpen de forma sistemática al presidente, este presi-dente tiene la obligación de ser un poco más espléndido. Ha habido treinta segundos en un lado y un minuto en el otro. Muchas gracias.

Muchas gracias, señor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa, senyor Ribó. Té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies.

Senyor president. Jo voldria saber este matí si, a més d'es-tar en este país de les meravelles que vosté ens ha descrit, també estem en un país amb uns nivells de seguretat adequats i de protecció civil adequats. I ho faig per dos motius.

Fa pocs dies va haver un incendi en la Torre Windsor en Madrid, que ha posat damunt la taula la fragilitat dels edificis de gran altura, de més de quinze plantes. Com vosté sap molt bé, el nostre país, des de Castelló, València, Benidorm, Alacant i moltes altres ciutats, té edificis dels més alts d'Espanya, i molts d'elles estan fets en un període de cons-trucció no recent, abans de 1996.

D'altra banda, fa uns dies abans d'aquest incendi va haver un incendi més pròxim a nosaltres, en un polígon industrial, Sant Antoni de Benajéber, d'una empresa quí-

mica catalogada com perillosa i, per sort, no va passar res perquè no es va incendiar el magatzem de plaguicides.

Senyor Camps. Què està fent el seu govern per a garantir la seguretat en els incendis d'edificacions?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

El treball d'inspecció i el treball de coordinació. En qualsevol cas, tres qüestions jo crec que són importants: dos lleis aprovades en esta legislatura i una altra aprovada en l'anterior legislatura, com la Llei d'ordenació i foment de la qualitat de l'edificació, que com a requisit bàsic per a l'edificació s'establixen mesures de seguretat en cas d'incendi; la Llei de la vivenda de la Comunitat Valenciana, l'obligatorietat de la comunitat de propietaris que subscriuen amb caràcter global per a tot l'immoble segurs contra risc d'incendis i la consideració del seu incompliment com a una infracció greu, i la Llei d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, que en matèria de prevenció i protecció i també d'assegurances és una llei aprovada en la legislatura anterior.

Compta amb una normativa de protecció civil i de gestió d'emergències la Generalitat Valenciana, i a més, com sap vosté, és una normativa que no sols és una normativa estrictament autonòmica sinó que n'hi ha una legislació bàsica nacional sobre la qual es disposa el desenvolupament de les normatives estrictament autonòmiques.

I, en definitiva, totes les mesures, entre altres qüestions que en la segona intervenció traslladaré amb més certesa, amb més puntualitat respecte de qüestions que anem a ficar en marxa a partir d'estos moments.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president.

Una de les característiques que distingeixen un país avançat d'un altre que no ho és, és precisament el nivell de seguretat i de protecció de les persones. Un accident d'una planta química en Bhopal, en l'Índia, va costar més de 15.000 morts; en Seveso va ser menys de la mil·lèsima part. O un accident en Tolouse en França fa pocs anys va ocasionar el mateix.

La pregunta és molt senzilla: Estan segurs els valencians que viuen de forma habitual o en vacances o que treballen en edificis de gran altura?

Mire vosté, Espanya, com vosté ha mencionat, té una norma de protecció contra incendis del 96, però en el nostre país la majoria dels edificis de gran altura o estan projectats o s'han fet abans del 96. Jo li pregunte: ha realitzat o es va a realitzar conjuntament, per suposat, amb els ajuntaments un programa de revisió de les condicions contra incendis? És imprescindible fer-ho, eh?, és imprescindible fer-ho.

Vosté sap que a partir de la planta quinze, senyor president, els bombers no poden accedir per l'exterior si no és amb escales de 50 metres d'alçada? Hi han molts edificis en el nostre

país d'aquesta altura. Sap vosté que en el nostre país no hi ha cap escala de 50 metres?

Sap vosté que la Llei valenciana de protecció civil i gestió d'emergències 9/2002, aprovada en estes Corts, diu taxativament en l'article 27: "La Generalitat, mitjançant llei, regularà l'estructura, funcionament i organització dels serveis de protecció, extinció i salvament". 2005, tres anys després. Podria vosté dir-me quan pensen presentar aquesta llei? Podria vosté dir-me si tenen algun projecte almenys d'aquesta llei que es va demanar aprovar aquí?

No creu que seria millor preocupar-se un poquiu més d'aquests temes? No és només legislar. És important legislar, però és moltes més coses.

Mire vosté, senyor Camps. En l'any 2003 es publicà el reial decret 96 sobre control i planificació dels riscos d'accidents amb substàncies perilloses, parle ara del tema de San Antonio. I li pregunte: no la legislació, disposa la conselleria competent dels plans de prevenció d'accidents greus de les empreses perilloses i dels plans d'autoprotecció? És important saber-ho. No és només la llei, és saber si vostés estan fent els deures necessaris.

Disposa la conselleria competent, disposa el Consell dels informes de seguretat corresponents? Ha realitzat la conselleria les inspeccions que diu aquest decret que s'han de fer per establir les mesures de control necessàries en aquestes empreses? Ens agradaria que ens ho responguera, perquè açò ens indicarà si tenim uns nivells de seguretat i de protecció civil propis de la Unió Europea o propis d'un país per desenvolupar.

Ha tingut la conselleria, el Consell, en compte l'ordenació territorial, com diu aquest decret? Ha planteja alguna restricció perquè les cases no estiguen al costat d'aquestes indústries o les indústries al costat de les cases, em dona el mateix? Açò, segur que no. Si han vist les fotos, si han vist la documentació de l'últim incendi d'aquesta empresa, veiem les cases al costat. L'única restricció és que no estiguen en el segon pis, no hi ha una altra restricció. I açò va en contra d'un decret i açò suposa un perill que per sort no es va produir un accident gravíssim, per sort no es va produir un núvol tòxic en aquest incendi.

Mire vosté, nosaltres pensem que hi han exemples d'accidents greus, li he mencionat el de Bhopal, hi han exemples d'accidents greus amb poques conseqüències. La diferència és una seguretat i una protecció civil d'un país desenvolupat. Nosaltres tenim la sensació que el Consell que vosté dirigeix, la seua manca de seguretat s'assembla molt poc a la de França o a la d'Itàlia, per posar dos exemples que li he posat, i s'assembla molt a la de l'Índia. És a dir, si passa algun dia alguna cosa, correm el risc, correm qualsevol tipus de risc. Si no passa una cosa no és una qüestió fruit d'un treball de protecció, no és una qüestió fruit d'un treball de cada dia del seu govern, és una qüestió de sort. I a nosaltres ens sembla, senyor president, que en este país de les meravelles que vosté ens ha descrit la protecció civil, la seguretat contra incendis i la seguretat contra catàstrofes d'aquest tipus és un tema fonamental, és un tema de que vostés se'n preocupen molt poc. I li he posat moltíssimes dades...

El senyor president:

Senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

...En aquest sentit.
Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

La preocupació és lògica, legítima i és de tots, compartida per tots. És una llàstima que la intervenció seua, que ha sigut, jo crec que correcta, correcta i coherent en la preocupació, al final destil·le no sé quines coses. És una llàstima, la veritat. Se destil·la sempre una coseta que res té a vore amb una qüestió de serietat i, en fi, de propostes de realitat i de cooperació. No sé exactament per què, al final sempre s'escora a una miqueta fora del que és realment la qüestió que s'està plantejant. De fet, no sé si realment vosté està preocupat per esta qüestió, si realment està preocupat, íntimament preocupat o al final l'important de la seua intervenció és el que destil·la al final de la seua intervenció. Però en qualsevol cas, vaig a apartar l'última part de la seua intervenció i em vaig a centrar en el que correspon, que és la preocupació sempre davant d'estes qüestions.

Se treballa i molt. Tots els dies. Ací la sort no existix. El treball és continu, de sempre. La Generalitat Valenciana, l'administració valenciana, sempre ha treballat en la mateixa línia: l'aplicació de la normativa, de la normativa contra incendis i de prevenció de certs riscos, ha sigut sempre una aplicació fiscalitzada després per la inspecció corresponent, que correspon en la normativa bàsica a l'estat, que després la seua aplicació és l'administració autonòmica i els poders locals, en l'elaboració, entre altres, dels plans d'ordenació urbana i la inspecció posterior respecte de la instal·lació d'activitats empresarials.

Eixa és la realitat de la nostra terra, de la nostra comunitat i de tota Espanya al llarg dels anys, i sobretot des de fa ja una bona quantitat d'anys que n'hi ha una preocupació afegida a estes qüestions.

Respecte del futur, partint que s'està treballant molt, moltíssim respecte a estes qüestions, sempre, els bombers, els tècnics, protecció civil, tot el món treballant sempre en la mateixa direcció, els funcionaris dels ajuntaments, els funcionaris de l'administració autonòmica quant a tota la tasca de fiscalització, d'inspecció, d'aprovació dels projectes de la documentació respecte d'activitats determinades, és el que correspon.

A partir d'ara, també. Incrementar i millorar l'actual sistema d'inspeccions i instal·lacions de protecció contra incendis i, fonamentalment, edificis de més altura. També l'aplicació de determinades mesures de protecció per a determinats edificis singulars construïts amb anterioritat a l'entrada en vigor de la normativa actual contra incendis. També es continuarà amb la implantació dels diversos plans de protecció civil i especial del Pla territorial d'emergències de la Comunitat Valenciana i el procediment marc enfront d'emergències en l'àmbit de la protecció civil. I també, a pesar que no s'ha desenvolupat la normativa estatal respecte a esta qüestió, sí que anem mosatros a desenvolupar la qüestió del reglament de prevenció d'incendis i el catàleg d'activitats de risc i els plans d'autoprotecció contra els riscos. És una qüestió que liderarà la Conselleria de Justícia i Interior, que és la que la competència en esta matèria.

Per tant, continuar amb el treball ja mamprés des de fa molts anys, molts anys. Preocupació, tota. Ocupació, tota. Treball seriós i professional, també. Bé, i és continuar treballant. La llàstima és que vosté al final de la seua interven-

ció sempre destil·le una qüestió que res té a vore amb la preocupació que tenim sempre davant una societat dinàmica, en activitats de molts tipus, que generen la realitat social i econòmica on estem, més pareguda als països més desenvolupats del món que als països que provenen, entre altres, del comunisme passat.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.
Se suspén el Ple per quinze minuts.

(Se suspén la sessió a les 10 hores i 48 minuts)
(Es reprén la sessió a les 11 hores i 35 minuts)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera senyora Rosa María Barriera Mombriu)

Compareixença de la consellera de Benestar Social per a informar sobre la situació i el funcionament actual del Consell Valencià de la Dona

La senyora vicepresidenta primera:

Té la paraula l'honorable senyora consellera, senyora Alicia de Miguel.

La senyora consellera de Benestar Social:

Señorías.

Señora presidenta.

Muy buenos días. Es para mí un honor comparecer hoy ante el Pleno de las Cortes Valencianas e informarles sobre la situación y el funcionamiento actual del Consell Valencià de la Dona, que como saben ustedes es un órgano de carácter consultivo y asesor que se crea en el año 1997 por orden de 25 de julio de la Conselleria de Bienestar Social y reúne en su seno a los representantes de las distintas entidades de nuestra sociedad que trabajan en favor de la igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres y de la inserción social de la mujer, con todas sus consecuencias y en plano de absoluta igualdad en nuestra sociedad.

Es un órgano que se crea con vocación de diálogo para facilitar la participación activa, la colaboración y la imprescindible opinión entre la administración pública, el movimiento asociativo de mujeres en la Comunidad Valenciana. Es un foro que nace, insisto, como cauce de comunicación, que está dotado de un fuerte componente de diálogo y alejado de cualquier posible interés político o partidista, y les puedo garantizar que las mujeres que participamos en el Consell de la Dona trabajamos todos los días para que esto sea así y siga así.

Desde su creación, el Consell Valencià de la Dona ha venido velando por la igualdad de oportunidades entre mujeres y hombres en todas las esferas de la vida pública.

Quiero aprovechar, si me lo permiten, este punto para dar las gracias a todas aquellas mujeres que han formado parte del Consell Valencià de la Dona a lo largo de estos años, a las que ahora lo componen y con las que tengo el honor de trabajar tan estrechamente. Mi agradecimiento, por lo tanto, y, desde luego, mi admiración, porque son mujeres preocupadas, mujeres comprometidas, porque son mujeres, en definitiva, que creen, trabajan y apuestan por la igualdad real entre hombres y mujeres.

En el Gobierno Valenciano, estos últimos años, hemos